

СИСТЕМА ПОЗАКЛАСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО

спекурсів з історії регіональної музичної освіти тощо.

1. Герасимова-Персидська Н. Церква на Україні як рушійна сила перетворень в музичній культурі XVI – XVII ст. // *Музика*, 1993. – №3. – С. 26 – 27.

2. Грінченко М. Історія української музики. – К. Вид-во Спілка, 1922. – 278с.

3. Грушевський М. Чернігів і Сіверщина в історії: кілька спостережень, здогадів, побажань. / *Гарт*. – 1991. – №3 (21 січня). – С. 1 – 14.

4. Дорошенко Д. Нарис історії України. вид. 2-е. В II-х томах. – К.: Глобус, 1991.

5. Іванов В.Ф. Співацька освіта в Україні. X – XVIII ст. – К.: Вища школа, 1992 – 71 с.

6. Історія України. Навчальний посібник. Під ред. В.А. Смолія. – К.: Альтернативи, 1997. – 416 с.

7. Копержінський К. Музичне життя на

Чернігівщині в другій половині XVIII та на початку XIX ст. – *ІР НБУ*, ф. X, оп.15023, 20-ті роки XX ст. – 19 арк.

8. Огієнко І. Українська культура. Коротка історія українського народу: курс читаний в українському народному університеті. – К., 1918. – 89с.

9. Попович М.В. Нарис історії культури України. – К.: АртЕк, 1998. – 728с.

10. Сірополко С. Історія освіти в Україні. – К.: Наукова думка, 2001. – 912с.

11. Сперанский М. Южнорусская песня и современные ее носители. // *Сборник историко-филологического общества при институте князя Безбородко в Нежине*. – К., 1904. – т.V.

12. Шевченко В. Соціокультурні та філософські підстави вищої освіти у Чернігові. // *Три століття гуманітарної освіти в Чернігові: від колегіуму до університету*. – Чернігів, 2001. – С. 5 – 7.

Алла Возняк, аспірант кафедри педагогіки

Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка

СИСТЕМА ПОЗАКЛАСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО

У статті проаналізовано систему позакласної виховної роботи В. Сухомлинського у Павлівській школі.

Постановка проблеми. Школа на сьогодні є тим осередком, де здійснюється виховання і формування дитячої особистості. У навчально-виховному процесі сучасної школи наголос має ставитися на моральному аспекті будь-якої діяльності, а особливо позакласної, як такої, що володіє могутнім виховним потенціалом. Аналіз архівних матеріалів, праць В. Сухомлинського дає підстави стверджувати, що він розробив власну систему формування творчої особистості школяра від шестирічного віку до закінчення школи, яка реалізовувалася в цілісному навчально-виховному процесі: через навчальні предмети, позакласну шкільну роботу, різні форми соціальної діяльності.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. Дослідженням позакласної виховної роботи займалася і займається на даний час значна кількість вчених-педагогів. В. Сухомлинський, І. Бех, С. Дем'янчук, М. Сметанський, А. Богуш, Т. Суценко, М. Ярмаченко, В. Кузь, М. Винниченко,

Є. Марієнгоф, З. Сергійчук – розглядають позакласну виховну діяльність як важливий засіб виховання учнів. Р. Вайнола, В. Рибалка, М. Гук, П. Кендзьор, О. Бойко, Ю. Бардашевська, М. Вайновська – науковці, в дослідженнях яких розглядаються аспекти формування творчої особистості у позакласній виховній роботі. С. Гончаренко, В. Новоселецький, В. Оржехівська, В. Постовий, Л. Хлебнікова, К. Чорна – автори “Концепції позакласної виховної роботи в ЗОСШ”, А. Киричук – автор “Концепції виховання підростаючої особистості”. В. Бондар, Б. Которяєв, І. Лернер, М. Махмутов, О. Алексюк, А. Киричук, А. Матюшкін, П. Підкасистий, О. Савченко та інші розглядають творчість та формування творчої особистості.

Мета статті: проаналізувати теоретичні засади організації системи позакласної виховної роботи у педагогічній практиці В. Сухомлинського.

Виклад основного матеріалу. Система по-

СИСТЕМА ПОЗАКЛАСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО

закласної діяльності у педагогічній практиці Сухомлинського забезпечувалася масовими й індивідуальними формами роботи, які перебували у логічному взаємозв'язку. Так, індивідуальні форми були підпорядковані максимальному забезпеченню інтересів кожної особистості. Цій меті служили індивідуальні бесіди, колекції грамплатівок, збір репродукцій картин, словесні скриньки, особисті бібліотеки школярів та індивідуальне читання. Масові форми були репрезентовані вечорами, ранками, диспутами, загальношкільними святами, предметними олімпіадами, листуванням, іграми, екскурсіями, туристичними походами, шкільними музеями, стінною пресою, виставками, бесідами, комплексом позакласної роботи, пов'язаної з продуктивною працею (самообслуговуванням, виконанням роботи для школи, озелененням, працею на полях і фермах колгоспу).

Однією з найбільш поширених форм позакласної роботи з учнями були вечори та ранки. Так, вивчення праць Сухомлинського засвідчує, що серед найбільш поширених у Павлівській школі були літературно-творчі вечори, на яких підлітки читали власні твори, декламували та займалися драматизацією.

Важливою формою, яка сприяла розвитку творчості в школі, була індивідуальна позакласна робота. Цікавою формою було ведення словесних скриньок, куди діти записували незрозумілі слова та словосполучення, а згодом розтлумачували їх.

Цікавою формою були вечори юних мислителів. З цього приводу В. Сухомлинський писав "Якщо ми хочемо знайти шлях до серця підлітка, якщо ми хочемо, щоб він розкрив перед нами свою душу, треба захопити його суперечкою про істини, які хвилюють його" [2, 465].

Уже самі назви вечорів "Можна, не можна, треба"; "Батьківщина без тебе обійтися може, ти ж без Батьківщини – ніщо", "Істина тільки тоді істина, коли вона для людей. (Гете)", "Як треба вчитися, щоб переживати радість пізнання?", "Чи треба сучасній людині знати далеке минуле?", "Особистість і людство. Як залишити після себе слід на Землі?", "Як бути щасливим і творити щастя для інших?", "Як виховувати в собі мужність?", "Що таке добро і зло?" сприяли формуванню мислення, розвитку інтелекту, творчості.

Вечори юних мислителів мали зв'язок з матеріалом, який проходили на уроках, викликали інтерес і в позакласній роботі.

Важливим для формування творчості підлітка було проведення диспутів на теми: "Чому в людини ніхто не бачить якихось особливих рис до

того, як вона стала героєм?" Диспути відвідували учні різного віку, вчителі, гості, але керував ними учень. Диспут завжди завершувався порадю, прикладом, переконанням тощо [3, 182].

У школі існував клуб молодіжних дискусій. Цікавими, на наш погляд, і доречними до використання сьогодні були такі: "Що означає жити в ім'я переконання?", "Що таке правда?", "За взірцем кого нам жити?", "Дорожи своєю честю", "Що таке подвиг?", "У чому мета нашого життя?", "Чи може людина жити і боротися без помилок?", "Що означає вірність людини людині?", "Що означає чесність у великому й малому?", "Як залишити після себе слід на Землі?", "Що таке принципівість?", "Як виховувати самого себе?" [2, 187].

Окрім диспутів, у Павлівській середній школі використовувалися інші форми позакласної навчально-виховної роботи – вечори запитань і відповідей, вечори наукових знань для населення.

Цікавою масовою формою позакласної роботи були шкільні олімпіади з розв'язання арифметичних і геометричних задач на тямущість. З учнями, які мали природну обдарованість до математичного мислення, у Павлівській школі проводили індивідуальну роботу – бесіди, заняття. Як показує аналіз творів В. Сухомлинського, у результаті такої роботи за 18 років праці 59 випускників отримали вищу математичну освіту [3, 227].

Для повнішого задоволення інтересів кожного учня масові форми поєднувалися з індивідуальною навчально-виховною роботою. З цією метою у школі проводилися індивідуальні бесіди, давалися завдання з виготовлення моделей, вузлів машин, здійснювалося керівництво гуртками, організовувалося позакласне читання школярів, виступи з лекціями та повідомленнями.

Цікавою і доречною формою роботи з творчими підлітками були кімната Джерела знань, Куточок Думки та ін.

Так, наприклад, з фізики виставлялися моделі з особливими неправильно зробленими деталями, які або не працювали, або функціонували неправильно. Щоб відремонтувати таку модель, потрібно думати, аналізувати, створювати, зрештою, щось нове. Отже, таким чином підлітки ставали творцями. Все це приводило до аналізу, синтезу, зіставлення.

Такі завдання шукали вчителі і з хімії, біології, історії та ін.

Наприклад, на столі лежали будь-як складені, засушені листочки дерев, які потрібно було класифікувати, систематизувати, створити каталоги тощо.

Найбільш доречним, на наш погляд, було те, що у таких кімнатах учень міг вибрати те, що

СИСТЕМА ПОЗАКЛАСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО

відповідало його здібностям, збуджувало творчість, причому йому ніхто не заважав.

Особливою формою формування творчої особистості підлітків були *науково-предметні гуртки*. Основними завданнями було: сформулювати інтерес до предмету; розвивати творчість у певній галузі науки, збуджувати зацікавленість науковими знаннями. Гуртки створювалися з учнів 7 – 9 класів.

На заняттях гуртків народжувалася творчість. Підлітки читали лекції своїм молодшим друзям. Так, гуртківцями були прочитані лекції на такі теми: “Утворення органічних речовин у неорганічній природі”, “Біологія про походження життя”, “Мозок – найвищий ступінь розвитку матерії”, “Сучасні уявлення про будову атома”, “Електромагнітні коливання і хвилі”, “Хвильові й квантові властивості світла”, “Матеріалістична суть теорії відносності”, “Проблема надпровідності”, “Плазматичний стан речовини”, “Синтетичні матеріали в народному господарстві”, “Походження нафти”, “Природа космічного простору”, “Сонячна система”, “Речовина й антиречовина” [3, 248].

Конструюванням та виготовленням різноманітних пристроїв займалися також члени гуртка автоматики та радіоелектроніки [3, 245]. Серед них автоматичний дозатор для сипких речовин, п’ять електролітичних механізмів, автомат для продажу олівців, електроплавильна піч для виготовлення капронових деталей, для уроків математики змонтували сім навчальних і екзамнувальних пристроїв, обладнали фонетичний кабінет.

Лише в Павлівській школі упродовж 1965 – 1967 рр. у гуртках автоматики і радіоелектроніки, а також на уроках електротехніки і радіотехніки підлітки сконструювали 45 фізичних пристроїв, два мікроавтомобілі, змонтували дитячі електростанції. Формуванню творчості підлітків сприяли заняття науково-біологічного, науково-хімічного і науково-біохімічного гуртків.

Нетрадиційним було проведення заняття в гуртку любителів наукової книги. Основною формою його була індивідуальна робота педагога зі школярем. У такий спосіб підлітки залучалися до наукових досліджень.

Підлітки здійснювали наукові дослідження у гуртку юних друзів науки. Його робота базувалася на таких принципах: інтелектуальна насиченість діяльності, розвиток і задоволення індивідуальних запитів і нахилів та самодіяльність [1, 345]. У ньому учні знаходили відповіді на будь-яке запитання з тієї чи іншої галузі знань, вчилися технічній творчості, електротехніки, радіотехніки.

У гуртку юних друзів науки розвивалася інте-

лектуальна творча сфера духовного світу школяра. В математичних, географічних, краснзавчих, історичних гуртках діти дізнавалися багато нового, такого, що не вивчалось на уроках. “Завдяки роботі гуртків, – писав В. Сухомлинський, – створюється той фон позапрограмного, необов’язкового матеріалу, який має таке важливе значення для свідомої розумової праці” [1, 344 – 345].

Художня творчість підлітків формувалася у гуртках художнього слова, художнього читання, літературно-творчих, драматичних, музичних, шкільному ляльковому театрі, театрі казки. З метою розвитку здібностей учнів до художньої творчості та прикладного мистецтва у школі було створено керамічну майстерню. У ній діти виготовляли посуд, різні фігурки, а в спеціальному куточку наймолодші школярі під контролем старших робили ляльки для театру [3, 364]. Крім вищезазначених, діяли гуртки випилювання, випалювання та гурток живопису, який об’єднував учнів усіх класів.

Підлітки, в яких проявлявся інтерес до художнього слова, ставали членами літературно-творчих гуртків. Керували ними В. Сухомлинський та всі вчителі мови і літератури. У кожному гуртку було по 7 – 12 учнів. Заняття проводилися в школі, а коли дозволяла погода – у лісі, біля річки, у полі, де діти на лоні природи складали вірші, твори-мініатюри, казки. Педагог писав, що у дитинстві кожен його вихованець склав від двадцяти до п’ятдесяти казок [2, 566].

Підлітки та старшокласники займалися в гуртках художньої самодіяльності – хоровому, драматичному, музичному.

Вивчення педагогічного доробку В. Сухомлинського показало, що особливо поширеними у Павлівській школі були технічні та сільськогосподарські гуртки, їх щороку працювало близько 40 – 45.

Дослідження засвідчують, що у 1960-х рр., наприклад, у Павлівській середній школі працювали такі гуртки: юних слюсарів-конструкторів IV – VI класів (3), юних будівельників III – VIII класів, два гуртки юних токарів III – VIII класів, юних механізаторів V – VI класів, два гуртки юних механізаторів VII – VIII класів, два гуртки юних електротехніків III – V класів, два гуртки юних електротехніків V – VIII класів, юних столярів V – VI класів, юних столярів VII – VIII класів, юних радіотехніків I – V класів, юних радіотехніків IV – VI класів, юних радіотехніків V – VIII класів, два гуртки автоматики і радіоелектроніки IV – X класів, юних садівників і лісівників V – VIII класів, юних тваринників I – IV класів, юних тваринників V – VIII класів, юних селекціо-

Від редакції

Учителем школа стоїть

Іван Якович Франко

*Вельмишановні освітяни, автори та читачі журналу
“Молодь і ринок”!*

Перше вересня – День знань

*Редакційно-видавнича рада і редакційна колегія журналу
“Молодь і ринок” щиро вітають Вас
зі світлим святом – Днем знань!*

УЖЕ ПЕРШЕ ВЕРЕСНЯ

Цвітуть айстри та жоржини... Ми на порозі осені... Літо, як завжди, швидко промайнуло, залишивши незабутні спогади на цілий рік.

А діти з новими враженнями, змужнілі, засмаглі починають юрбою збиратися біля своєї школи. Вчителі готують нові конспекти, бібліотекарі отримують новенькі підручники й цікаві книги, учні приводять до порядку шкільне приладдя й приміряють учнівський одяг. Скоро Перше вересня – День знань. Скільки надій, сподівань, обіцянок самому собі й батькам дає кожна дитина: гарно вчитися, стати найкращим – адже це під силу кожному, було би бажання!

Як важливо вибрати свою власну дорогу в житті, стати хорошим фахівцем, знайти своє щастя, прожити життя гідно. Над такими питаннями замислюється кожна молода людина, а завданням школи й педагогів є допомогти у самостановленні, самовихованні, самовдосконаленні дітям. Так важливо, щоб у житті зустрілися хороші педагоги, вчителі, вихователі, які своїми знаннями, добрими порадами допоможуть учневі “відкрити свою зірку”.

Професія педагога є велична й гуманна. Навчаючи учнів доводити теорему Піфагора й застосовувати закон Ома, вчитуватися в “Марію” У. Самчука й захоплюватися лірикою Ліни Костенко, аналізувати ратні подвиги Б.Хмельницького й спілкуватися англійською, вчителі дбають про розвиток особистості, її талантів. Всі ми знаємо, що кожна людина є неповторною, оригінальною, особливою, а можливості проявити себе є найбільшими в учнівському та студентському віці.

Цього року вже вкотре до нашого Дрогобицького державного педагогічного університету прийдуть першокурсники – нове молоде покоління майбутніх педагогів. Їх чекають нові навчальні програми, цікаве й активне студентське життя, творчі пошуки. І яким буде поступ в майбутнє нашої держави залежатиме багато в чому від них.

В умовах виконання сучасних завдань освіти, спрямованих на особистісно-орієнтоване навчання й виховання, молодий вчитель повинен бути обізнаним з новітніми педагогічними технологіями, мати власну позицію, яку зуміє відстояти, реально оцінювати свої можливості, бути готовим до прийняття відповідальних рішень. Сучасний педагог готується вузом на загальнокультурному рівні, з глибокими фаховими знаннями, педагогічно й психологічно освіченим і особливого значення набуває формування його як творчої особистості.

Великі сподівання суспільства на конструктивні зміни в сучасній українській освіті повинні виправдатися. Адже і педагоги, і батьки, й учні мріють отримувати якісну освіту, будувати своє майбутнє в правовій державі, яка дає можливість нести достойне життя своїм громадянам.

Тож, бажано всіх нових творчих злетів, відкриттів, перемог, здобутків у новому навчальному році. Будьмо працьовиті, наполегливі, оригінальні, допитливі й успіх неодмінно до нас прийде. Працюймо в нашій Україні на благо й процвітання наше й нашої держави!

*Надія Дудник
викладач кафедри педагогіки*

Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

“Болять майбутнім, школо, твої груди –
Нехай святиться твій простий поріг!
Це вчителі, найкращі наші люди,
Готують старт для всіх крутих доріг.

Так, вчителю, вже істина ця сива,
Хай все в книжках – хіба в книжках усе?!
Бо неповторність людська, як росинка,
Все може сонце в крихточці несе.

Плекає педагог майбутність долі –
Яких за десять, за п’ятнадцять літ
Несе в собі всі долі ясночолі,
Які лиш потім світлом йдуть у світ.

Їм світ несе з майбутніми законами,
Він педагог, їм еталонить все.
І пальцями своїми ніжнотонними
Плекає неповторний їх хосен.

Світ клекотить. Земля йде по орбіті,
А ти зімпровізуй їм свій секрет,
А в цьому, у яснім дитячій світі,
Годинник на п’ятнадцять літ вперед.

Неси, як пташку, мрію їм безсонну,
Щодня їм поклювати дай зерна
І в корінці впізнай шумливу крону,
Щоб в небі вкорінилася вона.

Це вчителі, найкращі наші люди,
Плекають нас для всіх крутих доріг.
Болять майбутнім, школо, твої груди, –
Нехай святиться твій простий поріг.

*Іван Драч
український поет*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
03035, м. Київ, вулиця Урицького, 45, тел.: (8-044) 494-06-73, факс: (8-044) 494-06-72,
E-mail: office@iipl.ukrpatent.org, URL: www.iipl.ukrpatent.org

Д р у г а в и щ а о с в і т а

ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
оголошує набір слухачів на 2008/2009 н/р за спеціальностями:
7(8).000002 "Інтелектуальна власність",
8.000012 "Консолідована інформація" та
8.000014 "Управління інноваційною діяльністю"

1. Інститут працює на ринку освітніх послуг з 1996 року.
2. Інститут функціонує у складі Навчально-науково-виробничого комплексу "Академія інтелектуальної власності" та Навчально-науково-виробничого комплексу "Академія інтелектуального бізнесу", створених Міністерством освіти і науки України.
3. Форма, термін та вартість навчання:

Форма підготовки	Спеціаліст		Магістр		Режим навчання
	Термін	Вартість	Термін	Вартість	
Спеціальність: 7(8).000002 “Інтелектуальна власність” Кваліфікація (2419.2) “Професіонал з інтелектуальної власності”, (спеціаліст) Кваліфікація (1238) “Керівник установи (структурного підрозділу) з інтелектуальної власності” (магістр)					
Денна	Один рік (два семестри)	6000 грн. за семестр	один рік (два семестри)	6500 грн. за семестр	28 навчальних тижнів в режимі три дні на тиждень по вісім годин на день
Очно-заочна	Два роки (6 сесій)	2000 грн. за сесію	два роки (6 сесій)	2170 грн. за сесію	16 навчальних тижнів в режимі по шість днів на тиждень по вісім годин на день
Заочна	Два роки (чотири сесії)	2750 грн. за сесію	-	-	12 навчальних тижнів в режимі п'ять днів на тиждень по вісім годин на день
Спеціальність: 8.000012 “Консолідована інформація” Кваліфікація (2433.2) “Аналітик консолідованої інформації” (магістр)					
Денна	-	-	Один рік (два семестри)	6000 грн. за семестр	28 навчальних тижнів в режимі по три дні на тиждень по вісім годин на день
Заочна	-	-	Два роки 4 сесії	2750 грн. за сесію	Чотири сесії: 12 навчальних тижнів по п'ять днів на тиждень, вісім годин на день
Спеціальність: 8.000014 “Управління інноваційною діяльністю” Кваліфікація “Магістр з управління інноваційною діяльністю” (магістр)					
Денна	-	-	1,5 року Три семестри	5500 грн. за семестр	42 навчальних тижні по три дні на тиждень, вісім годин на день
Заочна	-	-	Два роки П'ять сесій	2600 грн. за сесію	15 навчальних тижнів є режимі п'ять днів на тиждень по вісім годин на день

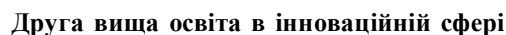
4. До навчального процесу залучені провідні фахівці-практики державних систем правової охорони інтелектуальної власності, науково-технічної інформації та інноваційної діяльності, ВР України, Кабінету Міністрів України, НАН України, патентні повірені. Серед викладачів інституту **10-докторів наук, 12-кандидатів наук, 7-професорів, 14-доцентів.**

5. **Умови прийому:** - наявність диплому бакалавра, спеціаліста або магістра за будь-якою спеціальністю, копія паспорту, ідентифікаційного коду, три фотокартки. Зарахування до інституту проводиться за результатами співбесіди. Державний диплом.

Адреса: МСП-03680, Київ-35, еул. Урицького, 45, кімн. 817, 824 (8 поверх)

Тел./факс. 494-06-72, 494-06-76, внутр. тел. 76-72, 76-76.

E-mail: office@iipl.ukrpatent.org. URL: www.iipl.ukrpatent.org

- створювати нові знання.

Спеціальність 8.000014 “Управління інноваційною діяльністю”

інститут готує магістрів, які маючи право обіймати первинні посади в апараті управління підприємств, установ та організацій, в консультативних центрах, консалтингових організаціях та інноваційних структурах центральних державних і регіональних органів управління, інноваційних фондах та інноваційних фінансово-кредитних установах, науково-виробничо-технічних комплексах, фінансово-промислових групах та технопарках, є **компетентними у наступних питаннях професійної діяльності**, які полягають у:

- визначенні перспективних цілей і завдань інноваційного розвитку галузі, підприємства, установи та організації і їх підрозділів;
- здатності виявляти нові можливості для розробки та впровадження у виробництво нових видів продукції (послуг) і нових видів економічної діяльності (бізнесу) та забезпечувати їх реалізацію в умовах невизначеності;
- проектуванні та реалізації нових бізнес-моделей підприємницької діяльності, адекватних технологічним та продуктовим інноваціям підприємства, забезпечувати комерціалізацію та права власників інтелектуальних розробок;
- розробці та впровадженні механізмів просування продукції на ринок збуту;
- прийнятті стратегічних і тактичних інноваційних рішень, забезпечуючи наскрізне управління інноваційними процесами, з метою мінімізації загальних витрат, або підвищення якості інноваційної продукції (послуг) та отримання максимального прибутку;
- оцінці результативності інноваційних проектів, використовуючи нові методики розрахунку і обґрунтовуючи соціально-економічні показники;
- умінні створювати і ефективно використовувати нові знання в інноваційній діяльності.

Спеціальність 7(8).000002 “Інтелектуальна власність”

вкрай потрібна тим, хто хоче йти в ногу з часом, хто не знайшов місце на ринку праці, хто розчарувався у своїй попередній спеціальності.

Попит на спеціалістів з інтелектуальної власності швидко зростає принаймні з трьох причин, що обумовлюють підвищення конкуренції на ринках товарів і послуг. Це:

- розбудова в Україні ринкової економіки;
- проголошення державою інноваційного шляху розвитку економіки;
- вступ України до Світової організації торгівлі.

Використання об'єктів інтелектуальної власності для забезпечення конкурентного положення на ринку не має альтернативи і неможливе без фахівців, зданих ефективно створювати, використовувати й захищати права на об'єкти інтелектуальної власності. Тому уряд України прийняв низку нормативних актів щодо сприяння створенню системи підготовки, перепідготовки й підвищення кваліфікації фахівців у сфері інтелектуальної власності, а також організації робочих місць для таких фахівців.

Так, на виконання Закону України “Про державне регулювання діяльності в сфері трансферу технологій, інноваційної діяльності та інтелектуальної власності” в центральних органах виконавчої влади, національній, галузевих академіях наук, а також у підлеглих їм організаціях створюються структурні підрозділи з інтелектуальної власності. Такі підрозділи створюються також у вищих навчальних закладах та на промислових підприємствах.

Випускники інституту користуються попитом на ринку праці.

Обирай своє майбутнє!

Адреса: МСП-03680, Київ-35, вул. Урицького, 45,

Тел./факс. 494-06-72, 494-06-76.

E-mail: office@iipl.ukrpatent.org,

URL: www.iipl.ukrpatent.org

ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ ТА ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ У НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ “МОЛОДЬ І РИНОК”

1.Приймаються одноосібні статті (співавтори). Текст обсягом 6 – 10 друкованих сторінок із двома-трьома ілюстраціями (рисунками, фотографіями). У статтях повинно бути чітко і стисло, без зайвих математичних формул, викладено те нове та оригінальне, що досягнуто авторами в їх практичній діяльності. Потрібно уникати повторів, зайвих подробиць та загальновідомих положень, на які можна посилатися, вказуючи відповідний номер у списку літератури, що додається.

2.Рукопис статті надсилається у одному примірнику (обов'язково перший), надрукованих через півтора інтервали на одній сторінці стандартного паперу, з пронумерованими сторінками.

ДО РУКОПISУ ДОДАЮТЬСЯ:

- анотація статті на окремій сторінці у одному примірнику українською мовою (у випадку подання статті російською, польською чи іншими мовами, додається анотація на мові оригіналу статті та українською мовою);
- рисунки, фотографії з підписаними підписами;
- список літератури, оформлений у відповідності з діючим ДСТ-ом (за абеткою; у тексті в дужках позначається позиція та сторінка [3, 47]);
- відомості про автора (авторська картка: прізвище, ім'я та по-батькові, посада, місце праці, вчений ступінь, наукове звання, адреса (службова, домашня), телефони).

3. До статей додається рекомендація кафедри (відділу) установи, де автор працює, і рецензія доктора чи кандидата наук; для статей докторів та кандидатів наук рецензій не потрібно.

4. Таблиці повинні мати назви та порядковий номер. Одночасне використання таблиць та графіків для пояснення одних і тих же положень не рекомендується.

5. Статті підписуються всіма авторами із зазначенням домашньої адреси, номерів домашнього та службового телефонів автора, який буде листуватися з редакцією з приводу цієї статті.

Редколегія відхиляє статті з порушенням цих вимог:

Відповідно до вимог ВАК України (Постанова №7-06. 1 від 15 січня 2003 р.) необхідно дотримуватися таких елементів написання статей: постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями, аналіз основних досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується дана стаття; формування цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

Сфера розповсюдження та категорія читачів:

- загальнодержавна, зарубіжна;
- викладачі університетів, ВНЗ всіх рівнів акредитації, студенти, аспіранти, науковці, спеціалісти, які підвищують свої професійні компетенції в галузі освіти та педагогічних наук.

Програмні цілі (основні принципи) або тематична спрямованість:

Ознайомлення із питаннями наукових досліджень педагогіки, ринкової економіки, інфраструктури ринку, історії, філософії, психології, формування професійних компетенцій у студентів ВНЗ, організації навчального процесу, використання інформаційних технологій у навчанні, виховання учнівської молоді та студентства у високих християнських цінностях і моральних та культурних засадах, української та романо-германської філології, тощо.

Головний редактор Мирон Вачевський
Комп'ютерний набір та верстка Іван Василюк
Технічний редактор Михайло Примаченко
Коректор Олена Невмержицька
Художнє оформлення Христина Стасик